

Respect de oameni și cărți

GĂRTICICA MEA
CU

POVEȘTI CELEBRE

Cenușăreasa

Tom Degețel

Păzitoarea de găște

Pinocchio

Albă ca Zăpada și

Roșie ca Trandafirul

Bucle Aurii și cei trei urși

5

EDITIE ILUSTRATA

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

CĂRTICICA MEA CU
POVESTI CELEBRE 5

REGIS

CĂRTICICA MEA

CU

POVESTI CELEBRE 5

•
CENUȘĂREASA

PĂZITOAREA DE GÂȘTE

TOM DEGETEL

ALBĂ CA ZĂPADA ȘI ROȘIE CA TRANDAFIRUL

PINOCCHIO

BUCLE AURII ȘI CEI TREI URȘI

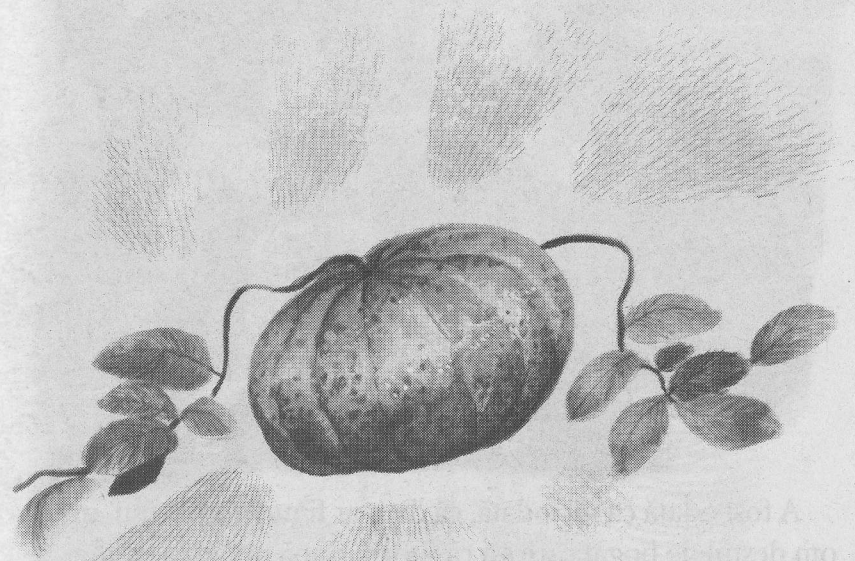
Adaptare text: Andrei Sorin Dragos

18017

PERRAULT

CENUȘĂREASA

A fost odată ca niciodată, că de n-ar fi nu s-ar povesti, un om destul de bogat care s-a căsătorit, după moartea primei sale neveste, cu o femeie mândră și disprețuitoare. Această femeie avea două fete care îi semănau ca două picături de apă, și o imitau în toate.

Bărbatul său avea și el o fată, dar atât de blândă și de dragăstoasă, cum nu mai existase până atunci pe fața pământului.

Nici nu trecu veselia nunții, că mama vitregă își dădu în vileag sufletul ce-l negru. Ea nu suporta în preajmă dulceața purtării noii sale fiice vitrege, care reflecta ca într-o oglindă, proasta creștere și inimile haine ale propriilor odrasle. De

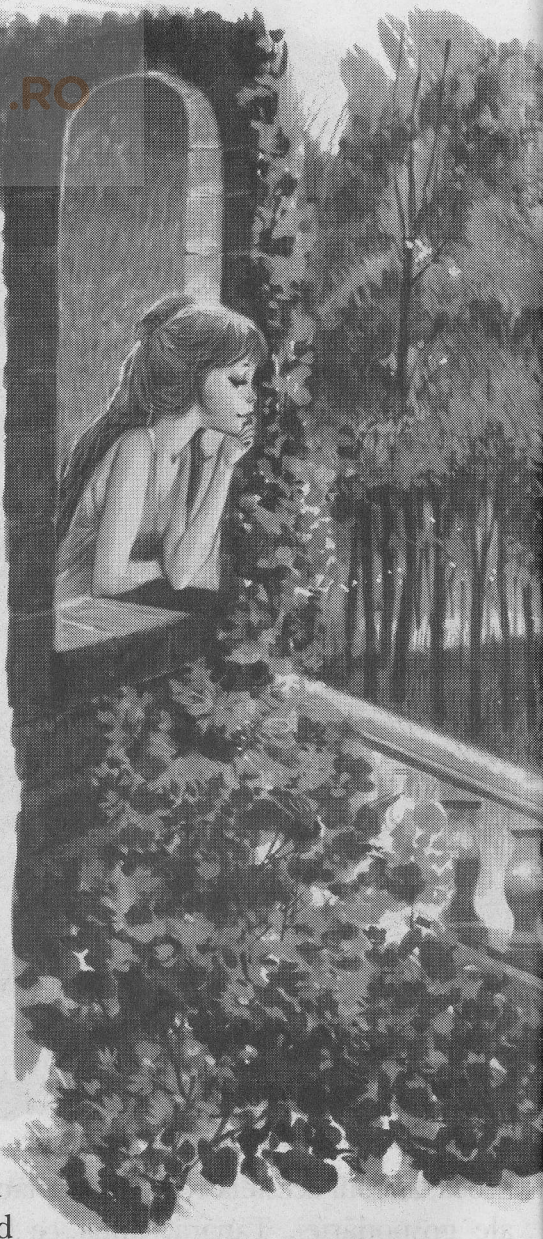

aceea, atribui acesteia cele mai neplăcute și înjositoare sarcini ale gospodăriei. Tânăra, după ce își termina treburile se retrăgea în cel mai îndepărtat colț al bucătăriei, lângă vatră, uneori direct în cenușă pentru a se încălzi. Acest obicei le-a făcut pe surorile ei vitrege să o poreclească, după câțva timp, Cenușăreasa.

Vremea a trecut ca vântul și iată că regele organizează un bal de trei zile și trei nopți, în cinstea fiului său care ajunsese la majorat. Acesta urma să-și aleagă dintre toate fetele din ținut o soție. Și Cenușăreasa ar fi vrut să mergă la bal dar pe motiv că nu are haine, pantofi, nu știe să danseze și astfel le-ar face de râs, mama și surorile vitrege o refuzară.

Tânăra însă, le pieptănă și le ajută la îmbrăcat iar apoi acestea se urcară mândre în trăsură de la palat, care venise să le ia. Cenușăreasa merse la fereastră și le privi plângând până când deodată, o doamnă în vârstă, micuță, apără în încăperea șoptindu-i:

– Dragă Cenușăreasă, nu-ți fie frică, eu sunt nașa ta, o zână bună... De ce plângi acum?

– Mi-aș fi dorit să merg și eu la bal, nașa dragă, dar...

– Ei bine, atunci vei merge, o întrerupse zâna cea bună. Ștergeți lacrimile și ajuta-mă să găsesc un doveac... Fata o ascultă și plecă să caute...

După ce îl aduse, nașa sa îl curăță și cu ajutorul baghetei sale magice l-a transformat într-o caleașcă de aur. Când isprăvi cu doveacul, zâna nu se opri ci transformă și cinci șoricei pe care îi avea în niște cutii, în cinci cai minunați, un șobolan din pod în vizitiu iar șase șopârle din curte se prefăcură în servitori ai fetei.

– Mulțumesc din suflet nașa dragă, dar nu pot să merg la bal îmbracată în hainele mele ponosite.

Atunci zâna o atinse cu bagheta ei fermecată și într-o clipă, vechile ei haine se transformară în veșminte țesute cu fir de aur și argint. Apoi primi și niște pantofi minunați cusuți cu fir de bronz.

Cenușăreasa, uimită de această minunăție se grăbi să plece spre bal dar nu înainte să-i mulțumească și să-i promită bunei

sale nașe că se va întoarce acasă înainte de miezul nopții, fiindcă, după acea oră, spusese zâna, vraja se va spulbera și caleașca se va transforma în dovleac, vizitiul în șobolan, caii în șoareci și servitorii în șopârle, iar minunatele veșminte vor deveni vechile haine de zi cu zi.